

SENÁT
PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY
11. FUNKČNÍ OBDOBÍ

489.

USNESENÍ SENÁTU

ze 17. schůze, konané dne 15. srpna 2018

k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o zjednodušení opatření na zlepšení realizace transevropské dopravní sítě /senátní tisk č. N 147/11/

Senát

I.

1. souhlasí,

že je třeba urychlit výstavbu transevropské dopravní sítě, nicméně podotýká, že velmi významná je i dostavba kapacitně vyhovující navazující dopravní infrastruktury;

2. připomíná vládě,

že opakovaně poukazuje na potřebu snižování administrativních překážek investic, především ve stavebním sektoru (např. v usnesení č. 453 z 18. července 2018 k doporučení pro doporučení Rady k národnímu programu reforem České republiky na rok 2018 a stanovisko Rady ke konvergenčnímu programu České republiky z roku 2018);

3. dospěl však k závěru,

že návrh nařízení, s výjimkou ustanovení týkajících se spolupráce na přeshraničních projektech, je z důvodů uvedených v bodech II.1. až II.7 tohoto usnesení v rozporu se zásadou subsidiarity (čl. 5 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii);

4. přijímá

proto k návrhu nařízení odůvodněné stanovisko o jeho rozporu se zásadou subsidiarity podle čl. 6 Protokolu o používání zásad subsidiarity a proporcionality připojeného ke Smlouvám;

II.

1. zastává názor,

že čl. 172 Smlouvy o fungování Evropské unie, který je právním základem návrhu, nesvěřuje Unii pravomoc upravovat povolovací procesy v členských státech, jako např. územní a stavební řízení;

2. upozorňuje,

že existence pravomoci Unie je nutnou podmínkou pro soulad jejího jednání se zásadou subsidiarity; pokud Unie nemá pro své jednání odpovídající zmocnění ve Smlouvách, porušuje zásadu svěřeni pravomocí (čl. 5 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii), a tím i zásadu subsidiarity;

3. dále shledává,

že návrh v rozporu s čl. 5 Protokolu o používání zásad subsidiarity a proporcionality neobsahuje zevrubnou informaci umožňující posoudit soulad se zásadami subsidiarity a proporcionality; argument pouhou rozdílností vnitrostátních právních úprav není přesvědčivý, neboť není doloženo, že právě ona je významnou příčinou zpoždění;

4. domnívá se,

že problémy při realizaci velkých infrastrukturních projektů mají celou řadu příčin, včetně náročných požadavků vyplývajících též z práva EU a z potřeby dodržet procesní práva všech dotčených subjektů;

5. upozorňuje,

že návrh Komise řešit problém úpravou lhůt pro rozhodování správních orgánů a zahrnutím všech procesů do jediného komplexního rozhodnutí, nezohledňuje složitost, logickou posloupnost a vzájemnou provázanost kroků nutných k realizaci projektů, která se do povolovacího procesu promítne bez ohledu na jakékoli formální změny;

6. má vážné pochybnosti,

zda pouhé stanovení nových lhůt, povinnosti „co nejrychlejšího zacházení“ s projekty a stanovení povinností správních orgánů pomocí neurčitých pojmů, jako je „zralý projekt“, nebo pojmů, jejichž rozsah není přesně vymezen, jako je „povolovací řízení“, skutečně povede k urychlení realizace projektů TEN-T; tedy zda je návrh vůbec způsobilý dosáhnout deklarovaných cílů;

7. zastává názor,

že ke zlepšení současného stavu přispěje spíše výměna osvědčené praxe mezi členskými státy a cílené legislativní změny na vnitrostátní úrovni, jakož i odstraňování administrativní zátěže z předpisů práva EU, které se vztahují na povolovací procesy;

8. z těchto důvodů shledává,

že předloženým návrhem nemůže být dosaženo stanovených cílů lépe než jednáním na úrovni členských států;

9. proto žádá vládu,

aby s ohledem na potřebu dodržení termínů výstavby TEN-T identifikovala překážky a urychleně přijala potřebná opatření ke zvýšení efektivity povolovacích a souvisejících řízení;

III.

1. žádá vládu,

aby Senát informovala o tom, jakým způsobem zohlednila toto usnesení, a o dalším vývoji projednávání, a to v okamžiku dosažení politické shody potřebného počtu členských států na hlavních prvcích návrhu, nebo již předtím, pokud by se výsledky projednávání v Radě začaly výrazně odchylovat od postoje České republiky vyjádřeného v rámcové pozici vlády;

2. pověřuje

předsedu Senátu, aby toto odůvodněné stanovisko postoupil předsedům Evropské komise, Evropského parlamentu a Rady EU.

Milan Štěch v. r.
předseda Senátu

Jiří Dušek v. r.
ověřovatel Senátu